

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Dels informes falsos de la UDEF als comptes de Trias

Interior orquestra la batalla contra el sobiranisme

N.O.
BARCELONA

La guerra bruta és un factor que el sobiranisme dona per descomptat que es produirà d'aquí al 27 de setembre. "No em sorprendria gens que n'hi hagués", afirmava la setmana passada Artur Mas en ser preguntat sobre si s'esperava una riuada d'informacions que poguessin desacreditar les forces de l'independentisme. Un pronòstic que compartia ahir el president de l'ANC, Jordi Sánchez, en una entrevista l'ARA, en què augurava una "campanya d'intoxicació" i "desqualificacions" fins a la tardor.

És un fet que des de l'inici del procés han proliferat les informacions, en moments compromesos, sobre investigacions de la Policia Nacional a polítics catalans: informes, esborranys i notes que empastifen la imatge de l'independentisme i posen en dubte la credibilitat de nombrosos dirigents. Mentre el president espanyol, Mariano Rajoy, es nega a tractar políticament el cas català, diferents episodis apunten que des del ministeri de l'Interior s'orquestra la batalla soterrada contra el que titllen de "desafiament" a l'Estat, ja sigui des de la Brigada d'Informació, la unitat de delinqüència econòmica i fiscal (UDEF) o afers interns. La tardor de l'any passat l'ARA publicava que Interior havia creat una unitat secreta antisobiranista dedicada a rastrejar informació sobre presumptes irregularitats i delictes de polítics per usar-la en contra del procés d'independència. Arran d'aquella informació, el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, va haver de respondre al Congrés. Va negar l'existència de la unitat policial secreta centrada a buscar casos de corrupció a Catalunya.

L'informe apòcrif

El mateix president de la Generalitat, Artur Mas, va ser blanc d'acusacions el novembre del 2012, en plena campanya electoral dels primers comicis en què es dirimia sobre el dret a decidir. El diari *El Mundo* es feia ressò el 16 de novembre d'un esborrany de la UDEF –sense firma ni autor– que sostenia que Mas havia engreixat comptes personals a Suïssa i Liechtenstein gràcies a comissions il·legals d'empreses a través de la trama del Palau de la Música. El dirigent de CDC va presentar una querella contra el rotatiu madrileny –que va ser arxivada– i CiU va demanar explicacions al ministeri de l'Interior.

Quin va ser el resultat? El ministre Jorge Fernández Díaz se'n va rentar les mans i va assegurar que no es podia determinar qui havia elaborat el suposat informe ni qui havia sigut l'artífex de la seva difu-

Escenari
Des del 2012 han proliferat informacions que vinculen sobiranisme i corrupció

Advertència
Mas ha avisat que d'aquí al 27-S no el "sorprendria" la guerra bruta de l'Estat

sió. Arabé, això no va impedir al ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, abonar la versió del suposat informe de la UDEF: "L'obligació d'Hisenda és investigar els indicis de frau", va dir, referint-se a Mas.

El cas més sonat va ser el de l'exalcalde Xavier Trias, aparegut poques setmanes abans de la consulta del 9 de novembre. El diari *El Mundo* va publicar que s'investigava el llavors alcalde de Barcelona per tenir 12,9 milions d'euros en paradisos fiscals. Segons la informació, Trias hauria transferit els seus comptes de Suïssa al Principat d'Andorra el febrer del 2013. El rotatiu fins i tot apuntava que els fons s'haurien engreixat a partir del cobrament de comissions il·legals quan era conseller de la Generalitat o dirigent de CiU a Madrid. Trias va presentar una querella per injúries. "No estic disposat a tolerar que el meu nom quedi brut i no admeto cap tipus de comparació", va dir en el seu moment, en al·lusió a l'expresident Jordi Pujol, que ja havia confessat tenir comptes irregulars fora de Catalunya. Trias va acabar guanyant la partida quan la banca suïssa va certificar que el dirigent de CDC no tenia cap compte bancari al país.

L'informe policial sobre els jutges no vincula els magistrats amb actuacions il·lícites, però sí que els posa en el punt de mira per opinar sobre el procés. S'apropa la cita electoral més decisiva. —

Trias va acreditar en un ple a l'octubre que la banca suïssa certficava que no tenia comptes al país. C. ATSET

► 10 Agosto, 2015

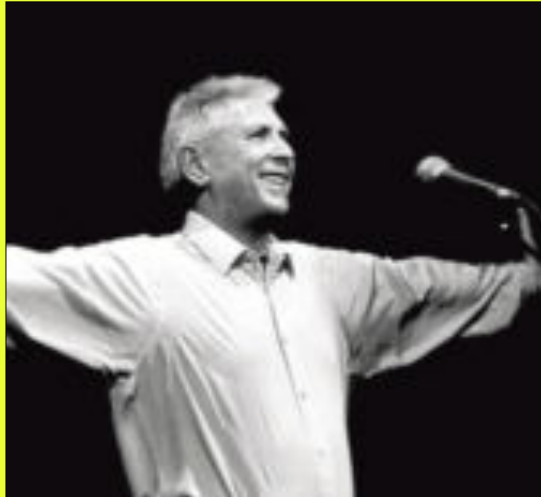
Sant Feliu Concert de Raimon

MÚSICA

FESTIVAL DE LA PORTA FERRADA

- LLOC: **Sant Feliu de Guíxols**
- HORARI: **A les 22.30h.**
- PREU: **De 22 a 38 euros**
- ADREÇA: **Espai Port**

► Ja fa 55 anys del dia que, anant de «paquet» cap a València en la vespa d'un amic, Raimon va compondre *Al vent*. Després d'una llarga trajectòria, el cantautor de Xàtiva continua omplint escenaris tan imponents com el Palau de la Música, on el passat mes de maig va oferir quatre recitals. Després d'haver passat pel festival Interludi de Calonge, el valencià arriba avui al festival de la Porta Ferrada, a Sant Feliu de Guíxols, per continuar fent història als seus 74 anys. D'aquesta manera, oferirà un complet repàs a tota la seva discografia, que inclou adaptacions de poemes d'Ausiàs March i Salvador Espriu i amb temes tan emblemàtics com *Diguem noo Jo vinc*

PORTA FERRADA

Raimon actua avui a Sant Feliu de Guíxols.

d'un silenci.

Raimon va ser distingit l'any passat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i també amb la Medalla d'Or del Círculo de Bellas Artes de Madrid.

LA PROPOSTA

► 10 Agosto, 2015

{ RESEÑA MUSICAL }

Ramón G. Balado

Música en Compostela

CONCIERTO de la soprano Ana Mª Sánchez en la Capilla del Hostal de los Reyes Católicos -20 h.- acompañada por el pianista Julio Alexis Muñoz, en las actividades del LVIII Curso Universitario Internacional de Música en Compostela. Un programa eminentemente español, para una cantante que ayudó a recuperar obras del legado nacional: *El pessebre* de Pau Casals, con Lawrence Foster; *Ildegonda* de E. Arrieta, en el Teatro Real con López Cobos; *Maror*, de Manuel Palau, con la O. de Valencia con E. García Asensio o *Gernika* de F. Escudero, con la O.d e Euzkadi y la Soc. Coral de Bilbao y J.R. Encinar, además de Juan José de P. Sorozábal con

J.L.Estellés. Tendremos al Granados de las tonadillas escritas en estilo antiguo, sobre textos de Fernando Periquet y ligadas en lo estético con su obra cumbre, *Goyescas*, que buscan recrear ambientes dieciochescos, en los madriles de época, asimilable al Goya de sus cartones para tapices.

Esas tonadillas que son pequeñas joyas, entre lo cómico y lo popular, y que el autor compendiará bajo el epígrafe de estilo antiguo, aunque con ello no pretenda hacer una arqueología de trazo grueso.

Tres también serán las piezas de las *Canciones epigramáticas* de Amadeu Vives, forma de lied a la española y que expresan su ambición por tomar en toda su riqueza a los insignes poetas del Siglo de Oro español y que serán paso seguro a otros colegas generacionales, desde F. Mompou a Toldrà. Eduard Toldrà, estará precisamente por sus seis canciones castellanas, también sobre textos de clásicos que serán editadas por José Porter, con estreno en el mes de marzo de 1941, en el Palau de la Música de Barcelona, con Mercè Plantada y Blai Net al piano: textos desde Garcilaso a Lope de Vega o Quevedo y algún anónimo.

► 10 Agosto, 2015

L'agenda

www.elpuntavui.cat/agenda

El pianista Sergey Belyavskiy ■ ARXIU

Concert romàntic de Sergey Belyavskiy

BARCELONA
21.00 CONCERT

El pianista rus Sergey Belyavskiy va ser finalista en el Concurs Maria Canals del 2014 i avui ofereix al Palau de la Música Catalana un programa romàntic amb obres de Chopin, Schubert i Liszt.

Una de les imatges exposades a la mostra ■ DOCFIELD 15

Fotografies al carrer contra el racisme

BARCELONA
EXPOSICIÓ

Les associacions Ruido Photo i SOS Racisme presenten, en el marc del festival DOCFIELD 15, una exposició al carrer que denuncia casos d'agressions racistes. A la plaça Terenci Moix.

BARCELONA
EXPOSICIÓ

'TMB en acció. Un viatge sostenible'. L'Espai Mercè Sala acull aquesta exposició que ofereix una síntesi dels principals problemes ambientals del món actual amb el detall de la contribució que el transport públic col·lectiu està fent a Barcelona per afrontar-los i guanyar un futur millor. La mostra, produïda per TMB, es pot veure fins a finals de novembre a l'Espai Mercè Sala, situat al passadís de connexió entre els dos vestíbuls de la línia 5 de l'estació de metro Diagonal, de dilluns a divendres.

BARCELONA
20.00 CONCERT

'WTF Jam Session'. És ja un clàssic de les nits del dilluns, i gairebé de les de Barcelona en general: una *jam* diferent en què coincideixen sobre l'escenari figures del jazz de tots els temps i tots els racons del món amb *groovers* i *hip-hopers* de tota mena i condició, una sessió comandada per l'activista i percussionista vocal Aurelio Santos que ja té 14 anys de vida i en la qual s'han gestat alguns dels projectes més innovadors del jazz barceloní. La sessió es porta a terme a la sala Jamboree de la plaça Reial.

BARCELONA
20.30 CONCERT

'Mestres del jazz'. L'any 2012, el Jazz Si Club Taller de Músics del barri del Raval de Barcelona va celebrar el vintè aniversari, històricament vinculat al Taller de Músics com a altaveu artístic dels joves músics. Cada dilluns es dedica la sessió a alguns mestres que han marcat la història del jazz. El Jazz Si Club està situat al carrer Requesens, 2.

BARCELONA
20.30 / 21.30 / 22.30
FLAMENC

Eli Anaya & Nacho Blanco. Són tres sessions de música i ball en directe, en un entarimat a la sala Tarantos de la plaça Reial, que és, des de fa anys, escenari de joves talents.

BARCELONA
21.00 MULTIDISCIPLINARI

'Gaudi's Pedrera: The Origins'. Cada dia La Pedrera acull aquesta espectacular experiència nocturna, un espectacle immersiu en un dels edificis més emblemàtics de la ciutat de Barcelona. Gaudí considerava que la natura és un gran llibre obert i que cal fer un esforç per llegir-lo i interpretar-lo. Amb aquest itinerari es pot fer un viatge inoblidable pels espais, en

què el punt culminant serà un videomapeatge.

BARCELONA
22.30 FLAMENC

Tot Swing. Actuació d'aquesta banda de *swing* que interpreta grans temes ballables d'ahir i d'avui amb la seva cantant i professora de claqué. L'actuació té lloc al Harlem Jazz Club (carrer Comtessa de Sobradiel, 8).

BARCELONA
00.00 MÚSICA

'Nasty Mondays'. Cada dilluns, a la Sala Apolo de Barcelona, els DJ Mad Max i Soren ofereixen en les seves sessions una barreja d'estils com rock, pop, *indie*, *garatge*...

BARCELONA
00.00 MÚSICA

Benny Benassi + Aglory + Razihel. Procedent d'Itàlia, aquest discjòquei i productor fa més de dues dècades que anima pistes de ball de tot el món. Ha estat cap de cartell de festivals com Coachella i Electric Daisy Festival i productor de diverses de les cançons de l'àlbum *MDNA* de Madonna. Entre els seus últims treballs hi ha *I Wanna Be Disco*. A Razzmatazz.

CERCS
12.30 VISITA
Presa de la Baells. El

Museu de les Mines de Cerdà, adscrit a la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona, està dedicat monogràficament al carbó per explicar i donar a conèixer les múltiples i estretes relacions entre aquest combustible fòssil i l'entorn geològic, paisatgístic, econòmic i humà de l'Alt Berguedà. A més de les visites habituals al museu, aquest estiu també es poden fer visites combinades al Patrimoni Paleontològic de Fumanya i a la presa de la Baells. La visita a la presa de la Baells s'ha programat per als dilluns i dimecres a les 12.30 i la sortida és a la mateixa presa.

▶ 10 Agosto, 2015

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

Música als Parcs. La Westholme School (Blackburn, Anglaterra) és una de les formacions convidades d'aquest cicle. Alguns dels seus joves intèrprets han vingut a Catalunya a oferir un concert amb un repertori lleuger i popular, amb bandes sonores de pel·lícules i musicals i el més conegut del pop-rock actual, amb una banda de swing i un cor de gairebé un centenar de persones.
Parc de la Ciutadella. Passeig de Picasso, 21. 20 hores. De franc.

Estiu al Palau. Concert del pianista rus Serguei Beliaovski de només 22 anys, finalista del concurs Maria Canals de 2014, que oferirà un programa romàntic amb obres de Chopin, Schubert i Liszt.
Palau de la Música Catalana. Palau de la Música, 4-6. 21 hores. 20 euros.

The Bus Music Club. Sessió amb el discjòquei italià Benny Benassi, creador de la popular *Satisfaction*. Entre els seus últims treballs trobem *I Wanna Be Disco* conjuntament amb Chico Secchi Ft. Bonnie Caele. En la sessió també hi participaran Aglory i Razihel.
Sala Razzmatazz. Carrer Almogàvers, 122. 23.45 hores. 25 euros.

Mother Engine. Concert de la banda instrumental alemanya Muttermaschine, que presenten el seu últim disc *Absturz*, mitja dotzena d'extensos temes que viatgen de la psicodèlia al hard i rock progressiu.
Rocksound. Almogàvers, 16. 21 hores. 8 euros.

Tot swing. La banda Tot Swing, integrada per Johanna Kergroach (cantant i professora de claqué), Xavier Cortès (guitarra), Pere Ros (baix elèctric), Miquel Orea (bateria) i Francesc C. (saxo), interpretarà temes d'ahir i avui del Lindy Hop.
Harlem Jazz Club. Comtessa de Sabradiel, 8. 22 hores. 6 euros.

A Contrablues + Julio Lobos. Concert, dintre del IX Festival Milano de Jazz & Blues, de la formació A Contrablues, formada per Jonathan Herrero (veu i guitarra), Alberto Calvillo (guitarra),

SERGUEI BELIAOVSKI
San Miguel Mas i Mas Festival
Palau de la Música Catalana
21 hores
20 €

■ Segona oportunitat per sentir el pianista rus Serguei Beliaovski, finalista del concurs Maria Canals 2014, que aquest mes de juliol ja ha actuat a l'església de Santa Maria de Caldes d'Estrac, dins de la programació del festival de Santa Florentina. Avui ofereix un recital al Palau de la Música, en el context del Mas i Mas Festival, a Barcelona

La maduresa d'un jove rus

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Feria quatre anys que havia caigut el mur de Berlín quan va néixer a Moscou, en el si d'una família de músics, aquest jove –tot i que prou madur com a pianista– anomenat Serguei Beliaovski, la pròxima cita del festival Mas i Mas en l'apartat de clàssica. Va començar a tocar el piano amb cinc anys, i amb nou va ser acceptat a la Central Music School del Conservatori Estatal de Moscou sota la tutela de Vera Kàmeneva, on encara completa estudis amb el prestigiós Elisso Virsaladze. Amb onze va guanyar el primer concurs internacional i amb dotze va fer el primer recital. Amb 21 anys, el guanyador de l'edició del Maria Canals de l'any passat ha anat forjant una experiència i un volum de repertori gens menyspreable, tal com va demostrar en l'última actuació a Catalunya, al festival de Santa Florentina a Caldes d'Estrac, després d'haver passat pel de Valldemossa.

En el seu historial com a solista té bastant de Beethoven i molt de Chopin, de qui avui interpretarà al Palau de la Música *Tres valsos*, op. 34 i *Dotze estudis*, op. 25. Però aquest jove de look romàntic ha abordat especialment la música de Liszt en recital, del qual se sentirà *Reminiscències de Don Giovanni* i *La Rapsòdia hongaresa* núm. 2. Tot això sense oblidar el repertori rus, que és extens en la seva llista

ARXIU

Serguei Beliaovski oferirà un programa amb Chopin, Liszt, Kreisler i el rus Kapustin

de possibles: si més no, entre tant de Txai-kovski, Prokófiev o Rakhmàninov, el jove pianista ha escollit per a aquesta vetllada *Liebesleid & Liebesfreud*, del violinista i compositor austríac Fritz Kreisler, amb arranjaments, això sí, de Rakhmàninov, així com les *Variacions*,

op.41 d'un compositor rus contemporani com és Nikolai Kapustin.

No és la primera gran sala d'Occident que trepitja en solitari. Més enllà de les sales de concerts de Rússia, ha tocat al Carnegie Hall de Nova York i a la Salle Cortot de París.●

harmònica i ukelele), Héctor Martín (guitarra), Joan Vigo (baix) i Núria Perich (bateria). També actuarà el cantant, compositor i teclista xilè –però establert a Barcelona– de blues Julio Lobos.
Milano Cocktail Bar. Ronda Universitat, 35. 21 hores. De franc.

Girona

L'ESCALA (Alt Empordà)
Visita romana teatralitzada. Activitat per descobrir les runes d'Empúries de la mà d'un dels seus antics habitants. MAC Empúries. Puig i Cadafalch s/n. 11 hores (català) i 17 hores (castellà). 4 euros.

SANT PERE PESCADOR (Alt Empordà)
Passejades teatrals. Guies autòctons dirigiran als participants pels carrers del poble tot explicant la història d'edificis, places i carrers. Al llarg del recorregut diferents representacions escèniques retraten el Sant Pere més genuí.
Pavelló Poliesportiu. Nord, 2. 21 hores. De franc amb reserva obligatòria: www.passejades.com

PLATJA D'ARO (Baix Empordà)
Medina-Campeny. Exposició a l'aire lliure de disset escultures de gran format de Medina-Campeny (1943, Barcelona), elaborades amb bronze, ferro, o tot combinant ferro i terra o bronze i ferro. Es tracta d'una mostra organitzada per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro.
Parc dels Estanys. De 7 a 21 hores. De franc.

Tarragona

LA MORERA DE MONTSANT (Priorat)
La Conreria de Scala Dei. Tast de vins al celler La Conreria de Scala Dei que aproparà el vi del Priorat i les seves principals característiques als participants. També es tastaran les varietats de raïm directament de dipòsit i vi que està fent la cria en barrica. Els assistents experimentaran de primera mà l'evolució del vi en les diferents etapes: dipòsit, barrica i ampolla.
La Conreria de Scala Dei. Mitjà Galtà, s/n. 13.30 hores. 6 euros.

► 9 Agosto, 2015

Josep Quintanas Bosch

EL PLEBISCIT DEL 27-S

Sols cal tenir present el cas que ha fet Europa de l'opinió sobirana de 2/3 dels grecs expressada en referèndum, per entendre quin en pot fer del resultat d'unes eleccions regionals d'un Estat de la Unió -Catalunya, p.ex.- de les quals el govern convocant vol extreure un valor plebiscitari. Als grecs, tot respectant el seu dret a decidir a anar-se'n de la Unió, els han endurit les condicions del rescat que no els agradava i ara s'empassen; si guanyés la coalició d'Artur Mas, pujarien els interessos del deute espanyol i els mercats continuarien negant el finançament de l'autonomia catalana. Perquè una convicció creix a la Unió Europea: els catalans ni som tan seriosos ni tan assenyats ni tan moderats com fèiem veure, que el nostre vot seria més fruit d'impulsos hormonaus que de l'intel·lecte.

L'Europa continental i occidental -Alemanya, França, Itàlia...- no creu que hi hagi cap Imperi al seu si per desmantellar i farà el que calgui per impedir cap canvi al mapa polític creat amb sang i guerres els darrers dos segles. Tot plegat, massa delicat per permetre experiments. Ho saben els flamencs i qualsevol personatge amb un mínim de coneixement de la història i d'Europa. Enganya, doncs, qui promet processos cap a la independència. L'única oferta real d'Artur Mas i d'Oriol Junqueras és la confrontació amb l'Estat i la Unió de resultat conegut i de conseqüències similars a les d'una pedregada seca.

Totes les eleccions tenen quelcom de plebiscit. A les del 27-S és si volem o no Artur Mas, el de les retallades, president, i la Convergència dels Pujol i del cas Palau, entre altres, al govern. Si hi ha majoria absoluta -68 diputats-, Mas serà president i Convergència no pagarà per corrupte. Si no hi arriben, Oriol Junqueras tindrà la llibertat de mirar si pot ser-ho amb el suport de la Iniciativa postlfiting i de les CUP. I de qui calgués.

L'aportació de l'Estat en cultura cau un 44% en 5 anys

Creix el greuge de Barcelona respecte a Madrid, que multiplica per 11 el que ingressa Catalunya

LAURA SERRA
BARCELONA

El 2016 les principals institucions culturals catalanes ingressaran 552.350 euros més que aquest any provinents de les arques de l'Estat. Una bona notícia que, contextualitzada amb les xifres de tota la legislatura de Mariano Rajoy al govern espanyol, en mostra una altra cara: en realitat la caiguda de les aportacions és de més de nou milions d'euros. Des del 2011 s'ha passat de 20.592.480 euros als 11.553.840 del 2016, una retallada del 43,89%.

La recuperació de les partides de l'Estat per a les institucions catalanes el 2016 es queda a prop d'una mitjana del 5% a Catalunya; això no compensa ni de lluny les retallades acumulades des del inici de la crisi, que freqüen el 50% -i que se sumen a les que va fer la Generalitat-. Les més afectades han sigut institucions com el Mercat de les Flors o la Fundació Joan Miró, que han perdut prop de dos terços del finançament estatal. Però l'incompliment de Madrid és pitjor encara en institucions com el MNAC i el Liceu, en les quals el ministeri de Cultura és representat als òrgans de govern i tot i així no compleix el que dicten els estatuts. Al Museu Nacional hi inverteix 700.000 euros menys del que pertocaria si hi aportés el seu 30% del total (una xifra gens menyspreable si es té en compte

que el MNAC només pot dedicar ara un milió d'euros a exposicions). En el cas del Liceu, augmentarà l'ajut un 3,5% però tot i així hi aporta dos milions menys del que tocaria -si bé, com les altres administracions, ha pagat la rehabilitació de fons propis previstos al pla de viabilitat-. "Es crearà un coll d'ampolla perquè l'any que ve hem de tornar els préstecs al banc i abonar la paga extra als treballadors, i això generarà un dèficit de quatre milions", avisen fonts del teatre líric. El cas del Macba és flagrant: l'Estat deu els 1,6 milions del 2012, que no va liquidar. I tot això en un any en què Cultura creix un 7,2% als pressupostos generals, si bé continua representant un raquític 0,228% del total.

"Polítiques de quilòmetre zero"

La situació encara enerva més les administracions catalanes quan s'observa la comparativa entre Madrid i Barcelona. Si bé a les institucions espanyoles també hi ha hagut retallades, la seva recuperació és més accelerada. Les cinc principals (vegeu el gràfic) sumaran el 2016 aportacions per sobre dels 127 milions d'euros, una xifra 11 vegades superior als ajuts que rebran plegades les vuit institucions barcelonines que tenen suport ministerial. El conseller Ferran Mascarell ho critica: "Des del punt de vista de les funcions, les institucions de Barcelona i de Madrid són comparables. El MNAC hauria hagut de tenir una importància estratègica. I no

El ministeri de Cultura deu 1,6 milions al Macba, l'aportació del 2012. PERE TORDERA

veig perquè el Macba no ha de tenir la mateixa consideració estratègica que el Reina Sofia. O el Liceu més que el Real. No la tenen perquè l'Estat no les compensa igual, hi veu una centralitat rival; això ha sigut històricament així", lamenta el conseller. "No se'ls acut cap altra manera d'imaginar el país que amb polítiques de quilòmetre zero".

Mentre que l'Estat aporta entre el 20% i el 76% als equipaments de Madrid, als de Catalunya només hi va del 7% al 23%. En números absoluts i relatius, les capitals estan a anys llum. I més després que el govern central cancel·lés les ajudes compromeses del fons de capitalitat cultural que s'establia a la Carta Municipal de Barcelona: el consistori va passar d'ingressar 9,5 milions el 2011 a un milió el 2012 i finalment l'aportació va desaparèixer el 2013. I això se suma a la desaparició de subvencions nominatives a desenes d'entitats (de la Sala Beckett al Saló del Còmic), a la nul·la aportació per a la compra de llibres i la promoció del cinema català, i a anomalies com que el Festival de Sitges no aparegui als pressupostos o que el Festival Grec no rebi cap ajut, i sí els d'Almagro i Mèrida.

"Hem demanat una reunió amb la secretaria d'estat de Cultura al setembre per renegociar aquestes xifres -afirma Berta Sureda, comissionada de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona-. No volem ajornar-ho a després de les eleccions", diu, després de valorar l'increment als pressupostos del 2016 com a "mínim". "L'Estat sempre ha sigut centralitzador i deficient, i ha perjudicat més la cultura catalana per la seva capitalitat històrica. Estem en una situació límit -diu Mascarell-. ¿L'única solució? Canviar el model d'estat".

MADRID (I VALÈNCIA)

EQUIPAMENTS	PRESSUPOST 2016 (EUROS)	VARIACIÓ 2015-16	VARIACIÓ 2011-2016
Museu del Prado	45.398.000	+7,17%	+3,3%
Museu Reina Sofia	36.627.700	+2,52%	-26,2%
Biblioteca Nacional	29.864.300	+2%	-30,16%
Teatro Real	9.392.800	+7,34%	-39,28%
Museu Thyssen	6.020.000	+12,9%	+9,4%
Palau de les Arts	541.540	+27,95%	-52%
IVAM	171.880	+10,15%	-26,85%

CATALUNYA

EQUIPAMENTS	PRESSUPOST 2016 (EUROS)	VARIACIÓ 2015-16	VARIACIÓ 2011-2016
Gran Teatre del Liceu	7.111.110	+3,5%	-40,58%
MNAC	2.031.330	+5%	-50,21%
Macba	1.042.000	+5%	-46,52%
Teatre Lliure	676.870	+14,2%	-22,20%
Mercat de les Flors	375.710	+3,5%	-61,19%
Palau de la Música	197.180	+3,5%	-58,60%
Fundació Miró	70.000	0%	-63,16%
Fundació Tapies	48.740	0%	-45,84%

▶ 8 Agosto, 2015

Que las elecciones autonómicas del 27-S van a tener una lectura plebiscitaria es algo que difícilmente puede ser ignorado. La configuración de la Lista de Mas, Junts pel Sí, lo hace prácticamente inevitable. He escrito la Lista de Mas puesto que eso, y no otra cosa, es la sedicente lista unitaria del independentismo, cuya unidad cojea por la pata de la CUP. Siendo la condición innegociable para formar esa candidatura que, si los escaños lo permiten, el futuro presidente de la Generalitat será Artur Mas, ya puede venderse toda la poesía patriótica que se quiera que de lo que se trata es de mantener en el poder a esa persona, lo que representa ideológicamente y la herencia política que lleva en la mochila.

Sí, también hay una hoja de ruta independentista pactada, pero esta se desarrollará o no, o podrá aplicarse más o menos, ya se verá. Lo que habrá quedado sellado desde el principio es quién manda aquí; si luego, además, se llega a la improbable independencia, miel sobre hojuelas. En ese sentido, el sapo que se han tragado Oriol Junqueras y ERC es de los que se seguirán recordando en los libros de historia dentro de unas décadas.

Mención aparte merece el liderazgo de la lista. A Raül Romeva lo han tildado, sobre todo desde las posiciones de sus antiguos camaradas, de tonto útil. A mí no me lo parece. Un tipo que se despide hace solo (atención) cuatro meses diciéndole a su jefe y amigo, Joan Herrera, “no pateixis que no aniré a cap altra llista” de tonto útil no tiene nada. De oportunista inútil, todo. Lo

Plebiscitarias, por supuesto

FRANCISCO MORENTE

La candidatura de Junts pel Sí es la de los casos Innova, Palau y Millet, el fiasco de Barcelona World, la privatización de las ATLL y la de quienes hasta 2012 votaron con el PP las leyes que han permitido el mayor desastre social de este país en décadas

de oportunista se explica por sí mismo. Lo de inútil, porque ese es el adjetivo que mejor cuadra a la maniobra para dotar de una pátina progresista y de compromiso social al Junts pel Sí poniendo al frente de la candidatura a un nacionalista progre, que eso es lo que es Romeva, como si así pudieran olvidarse los casi cinco años de políticas antisociales de quien lo apadrina desde la penumbra del cuarto puesto en la lista.

Y es que esa es la candidatura de la corrupción del partido de las quince sedes embargadas, del caso Innova, del caso Palau y las amistades peligrosas de Félix Millet; la candidatura del fiasco de Barcelona World y de la escandalosa privatización de ATLL; la candidatura de quienes hasta 2012 votaron con el PP todas y cada una de las leyes que han permitido el mayor desastre social que ha padecido este país en décadas; la de quienes han favorecido los consorcios sanitarios y el lucro privado con el uso de las infraestructuras de la sanidad de todos y quienes han financiado escuelas de élite mientras recortaban en la educación pública; es la lista de quienes han machacado a los trabajadores públicos de una forma que no se ha hecho en otras comunidades autónomas; la de quienes han preferido invertir en torpe diplomacia, pomposos tricentena-

rios y burdas campañas propagandísticas —Preparats— mientras faltaban recursos para becas comedor y dependencia. Es, en definitiva, figuren o no en la lista, la candidatura de Andreu Mas-Colell, Boi Ruiz, Irene Rigau, Felip Puig y los Pujol al completo, doña Marta “Catalunya no es mereix això”, incluida.

Y de nada sirve poner delante a alguien con la gran coherencia de Romeva o, en otras circunscripciones, a quienes no han parado de agitar los brazos para hacerse ver y mostrar su disponibilidad al sacrificio por la nación. Al final, todo el mundo sabe que el candidato es el que va tapado en la cuarta posición de la lista por Barcelona, con nuestro particular Raymond Poulidor, Oriol Junqueras, chupando rueda como los eternos aspirantes a ganar el Tour que se quedaron con las ganas.

De modo que sí, las elecciones del 27-S van a plantearse en clave plebiscitaria. Vamos a opinar con nuestro voto sobre las políticas que Mas y su gobierno, con la cooperación necesaria y fundamental de ERC, llevan aplicando desde la última contienda electoral. Vamos a ejercer nuestro derecho a decidir si queremos seguir por esa vía o si otra Cataluña es posible. También vamos a opinar sobre la independencia, por supuesto. Y en eso, los de la Lista de Mas no han defraudado las altas expectativas que teníamos depositadas en sus valores democráticos. Efectivamente, escaños en vez de votos. En Europa van a flipar.

Francisco Morente es profesor de Historia Contemporánea en la UAB.

▶ 8 Agosto, 2015

Els festivals de l'estiu català

"Més que mai, el que he de dir ho dic cantant"

Raimon, que actua dilluns al Festival de la Porta Ferrada

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

Trencant una tradició no escrita en el seu particular manual d'ús, Raimon ha decidit oferir en plena canícula estival un parell de recitals en format festivaler. Acompanyat dels seus músics habituals, ahir a la nit tenia previst fer-ho en el Festival d'Estiu de Tarragona, i aquest dilluns vindrà en el de la Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols (22.30 h, a l'Espai Port). El cantautor de Xàtiva, que a començaments del proper mes de desembre farà 75 anys, no amaga l'excitació i expectació que sent davant la canviant situació política, sobretot a València, i la convocatòria del 27-S.

Tenim en la memòria els recitals de l'any passat en el Palau de la Música. Seguirà el mateix esquema?

El tipus de concert que estic fent des de fa ja un temps és aquell on agafo els temes d'autors que creus que van bé per al que vols dir, que agraden a la gent que ve a escoltar-te i, per descomptat, que també aporten una cosa nova. Introdueixo alguna cançó nova i altres de ja antigues que les rescato per dir-ho així, adequant-les en certa mesura als meus criteris actuals, i que moltes vegades la gent et diu, "vaja aquesta cançó sembla com si estigués feta ara". El concert té unes trenta cançons i el faig seguit, i aquest detall el fa molt diferent dels concerts que vaig fer en el Palau. Ara he de fer un concert sense parar, i he de veure com compagino el ritme, la tensió, els alts i els baixos. És una mica diferent a cantar en un teatre, per exemple.

Això li implica tenir una pau-ta prèvia sobre el que cantarà?
Si jo t'ensenyes les llistes de cançons que faig per preparar qual-sevol recital, et quedaries sorprès. Per acabar de concretar-ne una, m'acostumo a fer entre 20 i 25 de diferents.

Ha parlat d'una cosa nova.
Hi ha un tema nou que canto ara així com alguns del meu últim disc *Rellojete d'emocions* que

s'han escoltat poc. Entre les que hi ha, jugo entre els clàssics i algun poema d'Espriu. Tot això en una hora i mitja, una hora tres quarts... Sempre he pensat que el que jo he de dir ho dic cantant. I això m'ho aplico més que mai, perquè les cançons són les que parlen.

El públic de festival estiuenc és més imprevisible?

No, sempre ho és. Quan surts, si estàs bé, el públic no és secundari, però capta que estàs bé, i llavors sí que pots permetre't una sèrie de coses. Però si no ho estàs, el públic també ho capta, i és llavors quan has de desenvolupar un procés professional de seducció del públic, perquè si no, fas el ridícul.

Vostè està bé, oi?
Sí, be, però m'acosto als 75 anys.

L'ACTUALITAT

"Després del 27-S serà el moment de comptar bé i de veure què passa"

CANTAUTORS CATALANS

"Després de les eleccions s'ha reobert el mercat natural per als que canten en català"

MOMENT POLÍTIC

"Aquest moment és brillant, apassionant, i davant hi ha la paret del PP, inamovible"

D'aquesta seducció del públic, què n'ha après en aquests anys?

Només li diré una qüestió. Tinc clar que en qualsevol recital les primeres cançons poden ser escoltades, pot ser que te les aplaudixin però moltes vegades el cap d'una part del públic encara està en altres coses: he aparcat malament el cotxe, m'he barallat amb la meua noia..., i aquest procés dura uns deu minuts, i a partir d'allà, a poc a poc, si ets hàbil, el vas fent entrar en aquest món

que vols construir aquella nit.

Què ha fet des d'aquells intensos quatre recitals del Palau de la Música?

Alguns concerts, però sobretot volia anar a València, a més de per motius de família, per veure què passava o com quedava la situació després de les eleccions.

Suposo que content.

L'alcalde de la meua ciutat, Xàtiva, va ser durant vint-i-tants anys Alfonso Rus. El tipus que comptava els bitllets, els euros i les pessetes. I els més votats en aquesta ocasió van ser, per ordre, els socialistes, Esquerra Unida, Compromís... i el PP al final. Rus va enganyar fins a l'últim moment i a mi no em tenia un afecte especial... Miri, el 2010 em vaig haver de pagar el teatre per poder cantar a la meua ciutat natal. Doncs be, el cas és que Rus estava segur que guanyaria: un mes abans ja tenia els cartells fets per tornar a presentar-se, però ell ho negava; "he de consultar-ho amb la meua família", deia, i de cop i volta, vuit dies abans, Xàtiva es va despertar empaperada amb immensos cartells amb la seva cara i l'anagrama del PP molt petit. Però es va equivocar en confiar que no li fallessin els adúladors de tota la vida.

Aquest canvi a Xàtiva ja s'ha notat? Ja ho ha notat?

Sí, sí. El nou alcalde ja volia que aquest mes d'agost anés allà a cantar, però li he dit que ho fem amb calma, pensant-ho bé. I Ximo [Puig, president de la Generalitat Valenciana] també m'ha trucat per veure què podem fer. Hi ha un bon *feeling*. Hi ha molts projectes sobre la taula.

Aquest tomb polític a València és força més que una alter-nança de partits, oi?

Per descomptat, molt més. Aquest canvi, i encara que jo ja sigui un ancià arxivable com deia Fuster, ha ha ha, m'agafa amb gran part de la meua feina feta, però sobretot per a la gent que comença o fa anys que és a València o a Mallorca, se'ls obren unes expectatives enormes. Ara es reobre el mercat natural per als que canten en català a través dels circuits més naturals. I no només en la música. No hi ha hagut cap facilitat. Cantar en català

IRÒNIC

"El tomb a València m'agafa quan ja sóc un ancià arxivable, com deia Fuster"

ANIVERSARI

El 3 de desembre actuarà a L'Auditori de Barcelona per celebrar els seus 75 anys

fora de Catalunya ha estat durant molts anys complicadíssim, tant en els circuits públics com en els mitjans públics. Allò de Rus, i perdoni que torni al personatge, ha estat tremend; no s'ha d'oblidar que aquest senyor, en relació amb els catalans, va dir en una ocasió que "aquests païos que diuen 'gairebé' i 'aleshores' són tots uns gilipolles i se'ls ha de rematar".

Per què creu que s'ha produït aquest tomb a València?

Per començar, per la crisi; des-

prés, per tota la merda que es co-neixia i que ha anat sortint, i, sobretot, perquè la gent ha fet la relació que la corrupció produeix com a conseqüència un augment de l'atur, de les retallades educatives, retallades en sanitat... "Mentre a mi em passava això, aquell paio estava comptant bitllets", ha pensat la gent que ho passa malament per primera vegada a València... em fa la sensació.

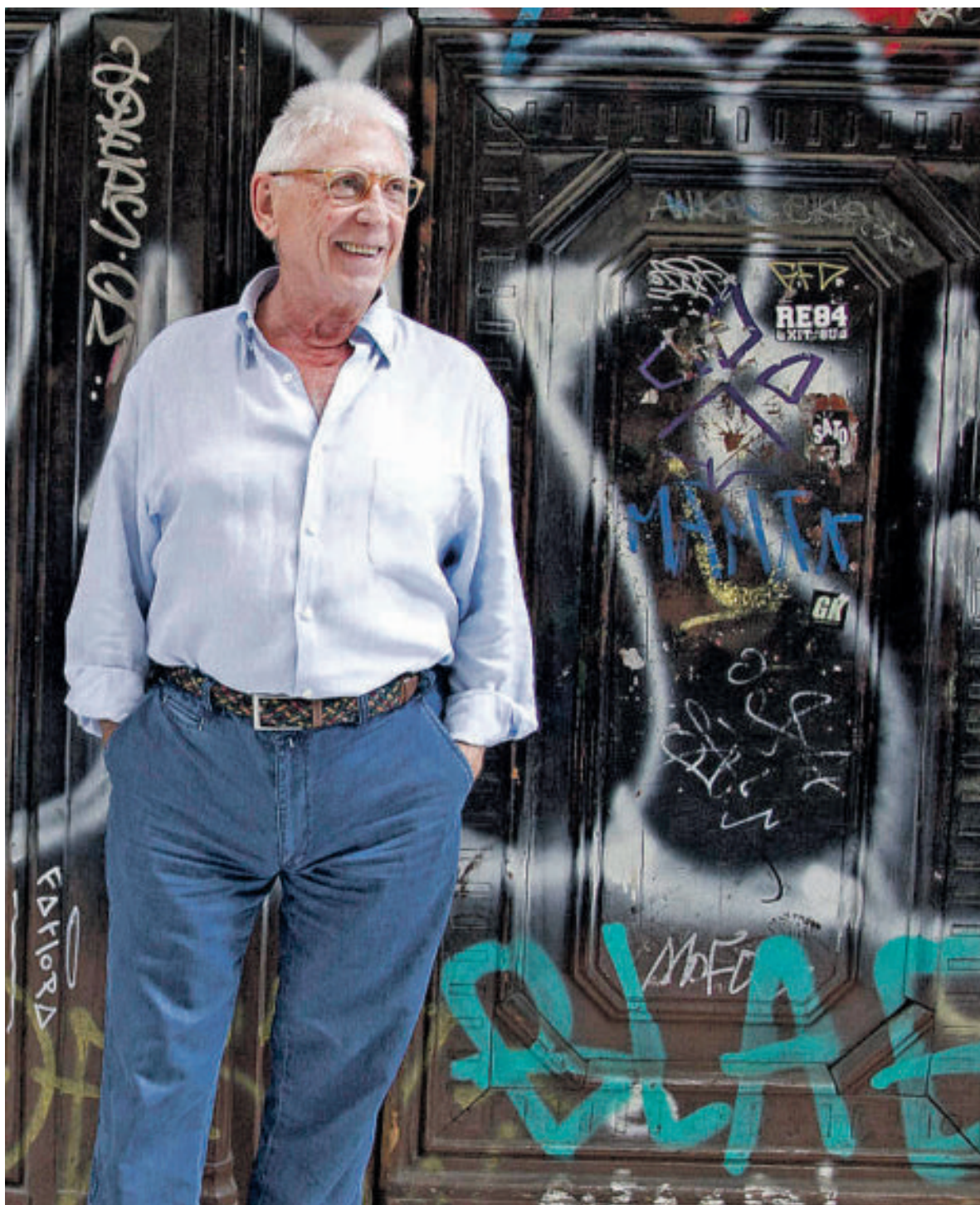
En els quatre concerts de Barcelona de fa un any, el tema del sobiranisme estava en el seu apogeu. Ara com avança aquest debat d'independència sí o independència no?

És que aquest debat no és meu. Després del 27-S serà el moment de comptar i de veure què passa. Aquest moment és molt brillant, hi ha molta efervescència davant el canvi que es veu venir, i a sobre tens una paret davant teu que és la política immobiliària del PP que no fa res.

Vostè, la seva actitud, ha evolucionat en aquest temps?

En acabar la dictadura pensaves que es podien fer les coses d'una

► 8 Agosto, 2015

INMA SAINZ DE BARANDA

manera concreta, però no es van fer perquè hi havia tota una sèrie de circumstàncies que t'expliquen i te les creus. Però han passat els anys i aquestes circumstàncies han canviat. Un tipus que ha nascut en el 85 o el 90 no sap res, no sap del que és la Transició.

I què pot passar?

Si el sistema és fort pot encarrilar la situació d'una manera menys rígida, menys immobilitista que ara. El debat polític que hi ha hagut fins ara no reflecteix la realitat. Però ara cal veure com seran els resultats del 27-S, i actuar en

conseqüència. Desgraciadament per a mi, sóc més impolític que una altra cosa.

Impolític?

Sí, que no dic la cosa més adequada quan parlo, però en canvi, intent estar molt lligat a la societat en què visc.

Celebrarà musicalment el seu aniversari a Barcelona?

A finals d'any hi haurà un concert pels meus 75 anys a L'Auditori de Barcelona; se celebrarà el dia 3 de desembre, un dia després del meu aniversari, però encara no sé gaire bé què farem.●

'Impolític'. El cantautor de Xàtiva, fotografiat aquesta setmana al carrer Canuda de Barcelona,

se sent més impolític que cap altra cosa. "No dic la cosa més adequada quan parlo", assegura

MÚSICA | El Palau de la Música ovaciona Marco Mezquida en un concert que ha rebut les millors crítiques a Catalunya

El Picasso del piano o el pianista fora de sèrie

LAURA BAÑÓN

Va ser el seu debut al Palau de la Música i tot l'auditori s'aixecà per ovacionar el concert que Marco Mezquida ofería per primera vegada al prestigiós escenari. El pianista menorquí actuà en el marc del Festival Mas i Mas oferint composicions seves i composicions d'altres músics que va portar al seu terreny mitjançant la improvisació, fent gaudir el públic de moments musicals únics i creatius.

«Va ser una de les nits més felices que he tingut amb la música, i tot i tocar sol, vaig sentir-me acompanyat durant tot el concert», explica el pianista al seu perfil a les xarxes socials. I és que amb el debut

al Palau de la Música el pianista menorquí ha donat una gran passa en la seva trajectòria musical, en una actuació que ha rebut les millors crítiques a Catalunya.

ELOGIS DE LA CRÍTICA

Ramon Súrío, en un article publicat a «La Vanguardia», ho deixa clar: «Amb tan sols 28 anys, el músic menorquí s'ha convertit en un virtuós capaç de difuminar les fronteres entre clàssica, jazz, improvisació contemporània i patrimoni popular. I ho ha demostrat amb escreix al concert que va oferir al Mas i Mas Festival». Amb reflexions tan elogioses com: «El seu pas pel magne recinte modernista va servir per culminar una carrera abun-

Marco Mezquida, en el seu debut a piano sol al Palau de la Música Catalana, el passat 4 d'agost. ● FOTO PABLO LEONI

dant en discos i actuacions per mig món, ja sigui com a protagonista o com a *sideman*. Baix el títol «Un autèntic fora de sèrie», Ramon Súrío recalca que «el millor de la pianística de Marco Mezquida no és la seva consumada tècnica, sinó la capacitat de suggerir».

Una altra de les crítiques del concert ha merescut el títol «Marco Mezquida, el Picasso del piano», a

● ● ●
«Va ser una de les nits més felices que he tingut amb la música», ha declarat Mezquida

càrrec de Neus Monico, publicada a «El racó de l'art» i a la web «elclubdejazz.com». «En Marco va aconseguir que el públic ens sentíssim

molt propers a ell...», escriu Monico, «quan va començar a tocar se'm va fer un nus a l'estómac, és com aquella sensació que un té quan s'enamora...». L'articulista destaca que «ha estat una experiència única i de difícil descripció de totes les sensacions viscudes (...). Tot el públic de peus, crits de bravo i forts aplaudiments. Marco, el teu objectiu s'ha complert».

► 8 Agosto, 2015

PABLO LEONI

Lluvia de elogios

La prensa catalana y especializada ha ensalzado la actuación que realizó el pianista menorquín Marco Mezquida en el Palau de la Música, donde fue ovacionado. Mezquida debutaba en el prestigio escenario barcelonés, dentro del Festival Mas i Mas. ■ **CULTURA** 19

//// MÚSICA | 35è Festival Internacional de Música Pau Casals //////////////////////////////////////

Música d'Strauss al FIMPC

// DISSABTE L'Orquestra da Camera interpretarà les Metamorfosis de Richard Strauss

// DIMARTS El reconegut pianista Paul Lewis presenta obres de Beethoven i Brahms

ORQUESTRA DA CAMERA

Auditori Pau Casals del Vendrell
Dissabte 8, 22h

PAUL LEWIS, PIANO

Auditori Pau Casals del Vendrell
Dimarts 11, 22h

BUSHAKEVITS DUO

Auditori Pau Casals del Vendrell
Dijous 13, 22h

3d8

El Vendrell

L'Orquestra da Camera torna a l'escenari de l'Auditori Pau Casals demà, a les 10 de la nit, per interpretar les *Metamorfosis* de Richard Strauss, considerades sempre com el testament musical del compositor alemany. El món que Strauss havia admirat, havia caigut. Hitler i els seus havien llençat la grandesa del llegat germànic a un pou de fang. Fins i tot els aliats estaven bombardejant el país i arribaven les notícies que la casa de Goethe a Frankfurt havia estat reduïda a cendres, com també el Teatre de l'Òpera de Munic. En aquest estat, amb l'ànima erosionada, Strauss compon una obra intensa, dramàtica, profundament trista, a partir d'un tema de Beethoven: la marxa fúnebre de la *Sinfonia* núm. 3. Aquestes són les notes que van patint diferents "metamorfosis", per convertir-se en altres coses, molt diferents del que eren. L'Orquestra da Camera va ser fundada l'any 2013 i va oferir el seu primer concert al Palau de la Música Catalana en commemoració del 30è aniversari de la Temporada Ibercamera. La premsa d'aquell dia va dir que havia nascut una bona orquestra, un exemple dels músics extraordinaris que

poden néixer al nostre país. La ferma rebuda del públic va impulsar internacionalment l'orquestra i després d'aquest èxitós debut, l'orquestra va ser immediatament convidada a actuar al Festival Internacional de Música Pau Casals del Vendrell, i en va esdevenir orquestra resident amb el seu debut l'estiu del 2014 en dos concerts. L'any 2015 ha portat l'orquestra a realitzar la primera gira de concerts per ciutats com Girona, Vitòria, Barcelona i Madrid col·laborant amb la gran pianista Martha Argerich. En aquesta ocasió l'orquestra torna a ser dirigida per la violinista Antje Weithaas, que com a solista ha actuat amb les orquestres filharmòniques de Los Angeles, San Francisco, Bamberg, Berlín i Londres.

Dia de gala al FIMPC

El piano, el piano total, a les mans de l'interpret Paul Lewis, farà que dimarts sigui un dels dies de gala del 35è Festival Internacional de Música Pau Casals (FIMPC). El concert començarà a les 10 de la nit. Lewis és considerat internacionalment com un dels músics més destacats de la seva generació. Els seus últims cicles complets de les *Sonates* per a piano de Beethoven i Schubert, part de les quals interpretarà en aquest concert, han rebut unànimes elogis de la crítica i el públic de tot el món, i ha consolidat la seva reputació com un dels intèrprets més destacats del repertori clàssic del centre d'Europa.

Els seus nombrosos premis inclouen l'Instrumentista de l'Any de la Royal Philharmonic Society, dos premis Edison, tres premis Gramophone, el Diapason d'Or de l'Année, el Premi de la crítica discogràfica alemanya, el Premi Internacional Accademia Musicale Chigiana, i el Banc del Sud Mostra premi de la Música Clàssica. El 2009 va ser investit doctor honoris causa per la Universitat de Southampton. Actua regularment com a solista amb grans orquestres del món, incloent la Simfònica de

Boston, Chicago Symphony, Simfònica de Londres, la Ràdio de Baviera Simfònica, etc. Paul Lewis oferirà dues de les darreres sonates que Beethoven va compondre, escrites quan l'autor ja era completament sord. Segons Hans von Bülow -un dels grans pianistes i directors del Romanticisme- la col·lecció de 32 sonates de Beethoven era "El Nou Testament", per diferenciar-lo de "L'Antic" que, naturalment, era la col·lecció d'obres per a clave de Bach. Brahms, l'altre compositor que Paul Lewis interpretarà, va ser un virtuós del piano i va dedicar-li dotzenes d'obres. Com a mostra, les famoses balades compostes als 21 anys i els *intermezzi* escrits als 60.

Una atractiva síntesi de violí i piano

Un duo de violí i piano, el Bushakevits Duo, serà el pro-

tagonista del següent concert que s'oferirà dijous que ve a les 10 de la nit a l'Auditori Pau Casals.

La síntesi i l'equilibri entre aquests dos instruments, violí i piano, ha estat i encara ho és ara, un dels reptes que tots els compositors han encarat en un moment o altre de la seva carrera i que, sovint, ha afavorit un dels dos instruments: uns cops ha permès el lluitament del violí i, en altres ocasions, l'instrument privilegiat ha estat el piano.

El violí es trobarà en mans d'Avigail Bushakevitz, que actualment resideix a Berlín. Nascuda a Israel, va créixer musicalment a Sud-àfrica de la mà de Jack de Wet. Actualment continua els seus estudis a Berlín a la Hanns Eisler School of Music amb Ulf Wallin.

Ammiel Bushakevitz és el pianista, aclamat internaci-

onalment com un dels intèrprets de piano rellevants de la seva generació, i ha rebut els màxims premis en nombrosos concursos com el Concurs Internacional de Schubert, el Concurs Internacional Johannes Brahms, el Concurs Internacional de Lied a Stuttgart, el Concurs Léopold Bellan a París, el Concurs Internacional Paper de Música de Capellades i el premi com a pianista i el premi Schubert al Concurs Internacional de Lied de la Fundació Wigmore Hall/Kohn de Londres el 2013.

Com a Bushakevitz Duo van ser els guanyadors del Concurs Paper de Música, de Capellades, l'any 2014, i en el seu concert a l'Auditori interpretaran les obres de Mozart *Sonata per a violí i piano* KV296 i la *Sonata per a violí i piano* KV526; de W. Lutoslawski i La *Partita per a violí i piano* de C. Debussy.

1. L'Orquestra da Camera 2. El pianista Paul Lewis 3. Els germans Ammiel i Avigail Bushakevitz | AUDITORI PAU CASALS